

Opinió

enigmes

La novetat editorial més destacada d'aquest Sant Jordi és el nou *Diccionari de la llengua catalana* de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquesta segona edició supera de llarg la primera, els nyaps de la qual foren prou divulgats. Malgrat algunes mancances, la claredat lexicogràfica i tipogràfica són notables. Els diccionaris tenen una competència ferotge a Internet per la gran potència de les eines de recerca digitals. El futur passa per aquí. I tanmateix, mentre el fullejo topo amb un element que mai no serà a la xarxa. El tinc obert per la G i m'adono que les dues entrades destacades en negreta a la part superior dels fulls descriuen l'estat de la meva panxa després d'una nit d'excessos: **garrotada gastrointestinal** (850-51). Carai. Tot diccionari en paper destaca el primer i l'últim mot de cada conjunt de dues planes acarades per tal de situar el lector en la seqüència alfabètica. Busco més missatges ocults i torna-hi amb el mal de panxa: **gresca grogui** (884-5). Gro-

gui encara per la gresca d'anit, començo a trobar l'atzar tipogràfic del DIEC **honrosament hostil** (924-5) i arribo a **quasi quequejar** (1392-3) quan revise com vaig acabar: **xocolata xurro** (1756-7). Tanta casualitat em fa pujar la mosca al nas. No serà que juguen amb

la tipografia per aconseguir encapçalaments interessants? Malfiat i juganer de mena, ja trobo duets molt sospitosos: un **instal·lador insuperable** (966-7), un **vergonyant vers** (1716-7) –de qui?–, un **simpàtic síndic** (1544-45) –Rafael Ribó?– o un **ugandès ullnegre** (1686-7). Obsedit, intueixo Sherlock Holmes rere **elemental elucubrar** (610-11), el doctor House a **diabètic dialitzar** (554-5) i el marquès de Sade a **dolor donar** (584-5). No em puc pas creure que sigui casual l'aparellament **nacionalsocialista narcotraficant** (1156-7). I no us fa tuf d'okupa veure les pàgines 1302-3 presidides per **piratejar pis**? Jo crec que els companjadors s'ho han passat pipa. Si fins i tot destaquen **polígraf** (1326) i **delírium trèmens** (503)! Això ha de ser buscat, i molt revelador: destaquen **déu** (551), però també **evangeli-exasperar** (750-1); en la qüestió nacional aposten per l'**autodeterminació** (171) però semblen decebuts del ritme sobiranista, tal com ho demostra l'animal que contraposen al símbol neonacionalista espanyol: **toro-tortuga** (1644-5). A més, mostren tenir consciència d'un altre detall que diferencia l'edició en paper de la digital. Els mítics follets d'impremta, reivindicats a **errata esbiaixada** (676-7), són els convidats d'honor a la pàgina 411, presidida pel mot? **consursat**, un deliciós neologisme que contrasta amb l'entrada avorrida i convencional **concurset** de més avall, al cos del text. Sobre el paper, molt millor.

Màrius Serra Sobre el paper

lletres

Avui, plou o nevi o pedregui, la cronista cultural es passejarà amunt i avall amb l'uniforme de feina: llibreta, bolígraf, calçat còmode i somriure de llicenciada en relacions públiques, quin remei.

Anirà saludant els companys de gremi i intentarà esgarripar-los alguna declaració sucosa, de les que resolen com a mínim un parell de línies de crònica.

Com cada Sant Jordi des de fa uns quants santjordis, de bon matí es plantarà a l'hotel on es concentren els autors del dia. Fa dos anys, en aquest esmorzar amb foto de família inclosa hi havia l'Alfredo Urdaci, el doctor Estivill i en Tomàs Molina: el meteoròleg va pronosticar que ens caldria obrir el paraigua i, per sort, es va equivocar. L'any passat, entre els escriptors en cursiva que es deixaven retratar abans d'afrontar una dura jornada de signatures hi havia la cantant Lucrecia i l'Alfonso Guerra, aquell polític que retallava Estatuts a cops de ribot. I un dels autors que van fir-

mar llibres sense parar (ai, l'eròtica del poder!) va ser l'aleshores flamant nou conseller de Cultura, Ferran Mascarell. El títol del seu lli-

bre era tota una declaració de principis: *La cultura en l'era de la incertesa*.

Un any més tard, hem comprovat que la política és una feina de treball temporal. En canvi, el negoci editorial és força estable: l'Andreu Buenafuente tenia el 2006 un recull de monòlegs per signar, i el 2007, doncs també. Un de nou, ep, que els llibres mediàtics caduquen molt abans que el *best seller* de Ruiz Zafón, l'ombra del qual és allargada.

La cronista cultural haurà fet els deures i durà a la motxilla la llista d'autors que firmen a cada hora i a cada lloc: sempre és millor disposar d'un full de ruta per no perdre el nord. A l'hora de la veritat, però, es deixarà portar per les riuades de gent i redescobrirà la primera Llei de Caça del cronista: quan un no corre a caçar anècdotes, les anècdotes ja s'espavilen soletes per ser caçades al vol.

A mitja tarda li tocarà anar cap al diari, per passar a net i amb certa gràcia (digueu-ne frivolitat, si voleu) les notes preses amb cal·ligrafia de metge en una llibreta que haurà fet hores extres. La cronista arribarà a la redacció derrotada per fora i per dins. Li faran mal els peus de tant caminar de parada en parada i torna a tirar, alhora que, ha de confessar-ho, sentirà unes punxades a l'ànima de les que no s'esfumen ni amb una sobredosi d'ibuprofèn.

Avui més que mai li sabrà greu haver de parlar dels llibres dels altres. Li sabrà greu mirar-se el pati literari des de la platea (un bon seient, això sí) quan potser podria pujar uns segons a l'escenari, ni que fos per recollir aplaudiments i tomàquets a parts iguals. Li sabrà greu, per no dir que li fotrà una ràbia estratosfèrica, estar-se convertint en una escriptora en cursiva. Amb permís de l'Alfonso Guerra, del canvi climàtic i dels escriptors entre cometes, que també n'hi ha.

Eva Piquer

En cursiva

Josep A. Duran i Lleida

Entre una Espanya i l'altra. De l'11 M a l'atemptat de Barajas

Signatures de Sant Jordi

11:00 hs. Llibreria ONA (Gran Via Corts Catalanes 654) / **12:15 hs.** Estand d'Unió Democràtica de Catalunya (Rbla. Catalunya-València) / **13:15 hs.** El Corte Inglés de Plaça Catalunya / **16:45 hs.** Estand d'Unió Democràtica de Catalunya / **18:00 hs.** FNAC Illa Diagonal / **19:15 hs.** Estand d'Unió Democràtica de Catalunya